Ч. 91 Четвер 25 цьвітня (8 мая) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З делеґаций.)

Neues Wiener Tagblatt доносить з Будапешту, що др. Кербер прибув там онногди вечером, а міністер краєвої оборони ґен. Вельзерсгаймб вчера рано. Подорож австрийского президента міністрів послідувала в наслідок цісарского покликаня, бо вчера по полудни мала відбути ся в замку в Будапешті велика рада короняна, котра мала розбирати войскові предложеня в делеґациях. Чи оба президенти міністрів відбудуть тепер в Будапешті дальші конференциї над справами: австро-угорскої угоди і автономічної митової тарифи доси ще не звістно на певно, на случай же коли би до того не прийшло, то др. Кербер ще нині по полудни виїде з Будапешту. — Зі сторони угорскої підносять, що Сейм не може в угорскім соймі нічого більше перевести, як лиш угоду з часів Банфіого і супротив того дармо було би домагати ся від него яких небудь змін в угоді. В угорских кругах дуже дивують ся становищу урядової австрийскої праси і кажуть, що не надіяно ся в Будапешті, аби Австрия так рішучо виступила в обороні своїх інтересів.

Засіданє австрийскої делеґациї розпочало ся вчера о годині $4^1/_2$. На запрошенє ґр. Голуховского відкрив делеґацию пос. Гельферт, яко найстарший віком, відтак слідувало уконституованє. Президентом вибрано посла Бернрайтера, а єго заступником члена палати панів Феттера. Міністер ґр. Голуховский заявив, що Цісар прийме австрийску делеґацию нині т. є. в середу о годині 12/з полудне, а угорску о годині 1-ій. Відтак відчитано інтерпеляциї, між иншими в справі вивозу коний до полудневої Африки; інтерпелянти жадають, аби на случай коли би дійстно вивожено коні до полудневої Африки, видано заборону вивозу. По предложеню буджету засіданє закрито. Делеґация угорска вибрала предсідателем ґр. Юл. Андрашого, а заступником ґр. Сапарія. Ґр. Андраші в своїй промові зазначив, що теперішнє вніщнє положенє єсть бодай в головнім зачерку таке саме як минувшого року. Лише голос тих держав має вагу, котрих оружні сили розвивають ся рівномірно з силами инших держав. Окликом в честь Цісаря закінчив бесідник свою промову.

Справозданє

з діяльности Товариства „Просьвіта“ за час від І. січня 1900 до 31. грудня 1901.

III.

На кількаразові домаганя Головного Виділу товариства „Просьвіта“, рішив Виділ краєвий з дня 20. лютого 1898 р. ч. 36.097, що читальні „Просьвіти“ можуть користати з фонду призначеного на безпроцентові позички для підчесеня промислової діяльности. До кінця р. 1899 користало в того фонду 7 читалень на суму 4000 корон. В роцї 1900 і 1901 отримало безпроцентові позички 13 читалень „Просьвіти“ по 400—1000 корон в лучній сумі 9400 корон.

Сплати відбувають ся піврічними ратами. Всї читальні дуже точно придержують ся речинців сплати. Хоч такі безпроцентові позички можуть принести великий хосен так читальни, як і цілій громаді, то все таки, на жаль, наші читальні замало користають з сего фонду.

Що-до філій „Просьвіти“, то в р. 1900 і 1901 основано дві філії на повіти: Комарно-Рудки і Старий Самбір. Тим способом до конець р. 1901 маємо всіх філій „Просьвіти“ 21 а то на повіти: Бережани, Бібрка, Броди, Гусятин, Золочів, Камінка струмілова, Коломия, Комарно (на пов. рудецкий), Кути (на пов. косівский), Львів, Перемишль, Підгайці, Рава руска, Рогатин, Самбір, Сокаль, Станиславів, Старий Самбір, Стрий, Тернопіль, Товмач. Крім того пороблено заходи до заснованя філій „Просьвіти“ на повіти: Борщів, Долина, Жидачів, Калуш, Цішанів і Мостиска. В тих повітах де філії „Просьвіти“ нема, установлено делеґатів і упрошено їх до полагоджуваня важнїйших справ Товариства. Такі повіти суть: Бучач, Городок, Городенка, Добромиль, Дрогобич, Жовква, Надвірна, Перемишляни, Скалат, Снятин, Теребовля, Турка, Чортків, Яворів і Ярослав.

О скілько висше наведені філії в послідних двох роках свою діяльність на поли просьвітно економічнім розвинули, зглядно о скіль-

---

59 *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

ТОМ ТРЕТИЙ.

Глава перша.

Три дні минуло від часу, коли проводяр вибрав ся в дорогу, а хоч то було ще рано, в робітнях Бент-Анати ішла вже жвава робота.

Обі приятельки не зажмурили й ока тої бурливої ночи, яка настала була по тім вечері в день сьвята, коли то они зазнали тілько зворушеня.

Неферт чула ся на другий день охлялою та утомленою і просила доньку короля, щоби она єї аж на другий день заставила до єї нової діяльности; але княгиня взяла ся єї розважати і додавати їй охоти, бо доброго діла годі відкладати з нині на завтра, тай спонукала єї, що она пішла з нею до робітень.

Мусимо обі пошукати собі щось иншого, о чім би нам думати — сказала она. — По мені иноді мимо волі аж мороз іде; мені так здає ся, як би я мала на собі якесь випалене пятно, як би мене споганила якась пляма з болота ось тут на плечи, від коли мене доторкнули ся огидні пальці Паакера.

Першого дня роботи приходилось Неферті неодно поборювати, другого вже кортіло єї розпочате діло, а третого вже тішила ся своїми малими успіхами.

Бент-Анат підобрала для неї добре місце, бо зробила єї наставницею над малими дівчатами і женщинами, доньками, жінками і вдовицями по перебуваючих на війні або погибших в нїй Тебанцях, котрі мали перебирати і укладати цілющі зіле.

Єї помічниці сиділи на земли в маленькім кружку; посеред кождого такого кружка лежала більша купка сьвіжого і сушеного зіля, листя і цьвітів.

Все то робило ся під проводом якогось старого лікаря і він зараз першого дня научив Неферту пізнавати то зіле, якого єму було потреба.

Люба жінка Мени, що любила цьвіти, все собі борзо запамятала та й учила охотно, бо любила діти. Незадовго відзначала деяку з помежи малих та й пізнала ся на тих, що були пильні і старанні, а котрі ліниві і недбалі.

— Ой, ой — відозвала ся она нахилившись до одної малої на пів нагої дівчинки з великими як мікдали очами. — Та бо ти все поперекидувала! Ти казала мені, що твій тато на війні. Подумайже собі, що би то було, як би єго поцілила стріла, а єму би приложили до рани отсе зіле, що єму би пошкодило, замість того, що єму би помогло, таже тоби був страшний біль!

Дівчина потакнула головою і переглянула ще раз свою роботу; а Неферт обернула ся до якоїсь малої лінивої і сказала: Ти вже знову розмавляєш і не робиш нічого, а прецї й твій тато на війні! А коли він тепер слабий і не має ніякого ліку та спить в ночи а єму снить ся, що ти тут сидиш, то він певно собі подумає: От я міг би подужати, але моя донечка анї трошки мене не любить, бо волить сидіти з заложеними руками, як лагодити лік для свого недужого татунечка.

Відтак звернула ся до більшого кружка дівчат перебираючих зіле і спитала їх: А чи знаєте ви, діти, звідки взяло ся отсе все добре цілюще зіле? Добрий Горус вибрав ся був на війну против Сета, убийника свого батька, о лютий ворог вибив Горусови у борбі одно око; але Озирисів син побідив, бо добре завсігди зле поборе. Але коли Ізіс побачила бідне скалічене око, то притулила головку свого сина до груди [1]) і єї серце так дуже заболіло, як тої бідної людскої матери, що держить на руках свою хору дитинку, і она подумала собі: Як то легно зробити рану, а як трудно єї вигоїти! І она при тім заплакала, а де капнула сльоза з єї очий і кров з Горусо-

[1]) В египетских книгах померших сказано, що Ізіс вигоїла Горусови око.

ко декотрі з них мало були діяльні, се показує докладне зіставлене справоздань.

В тій цїли люстрациї читалень „Просьвіти" і селяньских господарств та устронюваня просьвітно-економічних віч ще від року 1896 установив виділ ванрівного учителя господарства а заразом люстратора читалень „Просьвіти", котрого задачею є звиджувати громади, та уділяти сельскому населеню науки о справах просьвітно-господарских. На тоту посаду покликав Головний Виділ теоретично і практично образованого аґронома п Василя Короля, котрий як в попередних лїтах, так і в двох послїдних переводив згадану люстрацию.

В р. 1900 на тих зборах і вічах було разом около 2.100 осіб, між тими около 180 осіб з інтеліґенциї, а п. В. Король виголосив викдади і реферати після місцевої потреби на ось-такі теми: 1) значінє науки взагалї і потреба фахових відомостий для рільників; 2) користи спілкових підприємств по громадах і спосіб їх орґанізациї; 3) управа пісковатих ґрунтів та спосіб ужитя штучних навозів і зелених погноїв; 4) управа тяжких ґрунтів (боровин) і средства поправи їх складу; 5) важнїйші хиби в управі ріллї взагалї і способи їх усуненя; 6) значінє годівлї худоби рогатої в господарстві і потреба доброго єї живлїня та старанного плеканя; 7) користи з комасациї ґрунтів, з поясненем головних постанов дотичного закона.

В р. 1901 разом на тих зборах було около 1.300 слухачів, а між ними 95 осіб з інтеліґенциї. П. В. Король на тих зборах держав виклади: 1) про значінє старанної годівлї худоби рогатої, єї раси і правильну будову тїла, з наглядним демонстрованем на живих оказах; 2) потреба науки і фахових відомостий для рільників; 3) користи економічної орґанізациї по громадах і спосіб єї переведеня; 4) хиби в господарствах селяньских і способи їх усуненя; 5) значінє і ужите штучних навозів і зелених погноїв і 6) рациональний спосіб веденя господарства в околицях гірских.

Для зазначеня діяльности і усильних змагань та заходів товариства „Просьвіта" до поправи рільництва і піднесеня добробиту рільників у східній Галичинї, як також для виказаня вельми успішної в тім напрямі роботи учителя господарства, Головний виділ подає, що від р. 1896 до кінця р. 1901 переведено коштом товариства „Просьвіта" люстрацию господарств селяньских в 39 повітах (староствах), де учитель господарства п. В. Король звидів 604 громад і виголосив популярні виклади о справах просьвітних і економічних при загальнім числї слухачів понад 40.000 людий, між тими кількасот осіб з інтеліґенциї.

Вкінци додає ся, що на збори і віча головний виділ закуповував з фондів товариства ріжного насїня, щеп і иньших предметів господарских, і то в р. 1900 за квоту 872 кор. 50 сот. а в 1901 за квоту 352 кор. 64 сот., разом за 1225 корон 14 сот. Закуплені предмети роздїлювано через льосоване поміж тих членів „Просьвіти", котрі в зборах і вічах брали участь.

Новинки.

Львів дня 6-го мая 1902.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував санітарних концепістів: дра Едв. Пйотровского (для Чешанова) і дра Л. Фухса повітовими лїкарями; санітарних асистентів: дра Ів. Йоссого і дра Стан. Янкевича, санітарними концепістами.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс: саніт. концепіста дра Леон. Гайма з Чешанова до Львова і саніт. асистентів: дра Ром. Серковского з Самбора до Надвірної, дра Вяч. Стаблевского з Подгужа до Косова і дра Руд. Затльокаля з Н. Торга до Надвірної.

— **Соймовий будинок** у Львові побільшить ся небавом о одно крило, по лївій стороні. Після плянів архітекта п. Ковальчука, добудоване лїве крило буде виглядати так як праве, в якім містить ся краківска асекурация. Кошт будови винесе 221.212 К.

— **IV-ий з'їзд славяньских дневникарів з Австриї** відбуде ся в словеньскій столици, Люблянї, в днях 17—20 мая с. р. Програма з'їзду така: дня 17-го с. м. о 8-ій год. вечером комерс в „Народнім домі"; 18-го с. м.: о 7-ій год. рано богослуженє і спільне снїдане; о 9-ій год. вітворене з'їзду в „Міскім домі", пополудни оглядане Люблянї і околиці, о 7-ій вечером бенкет в „Народнім Домі"; 19-го с. м.: о 8-ій год. рано прогулька до Горициї, о 3-ій пополудни обід в готели „Топлїце" в Бледї, о $7^1/_2$ вечером поворот до Люблянї, равт в „Народнім Домі"; дня 20-го с. м. о $5^1/_2$ рано прогулька до Постойни; о 9-ій рано вхід до славної печери, о 2-ій пополудни від'їзд до Триесту. — У всяких справах що до участи в з'їздї треба відносити ся до пп. дра Карла Трілерія і дра Євгена Лямпета в Люблянї. На відповідь просить комітет залучати марки.

— **Місто Бардіїв** на Угорщинї в шарошкім комітатї вигоріло дня 4 с. м. майже до тла. Місто має всего ледви 5000 жителів, а згоріло 200 домів межи тими самі найбільші і найкрасші. Від того, що огнем несло, займило ся рівночасно в кількох сторонах міста, а невелика місцева сторожа пожарна не могла вже тогди дати ради. Аж коли з Пряшева наспіло войско, удало ся огонь спинити і пригасити. Церков місцеву і ратуш уратовано, але приходство, суд повітовий і почта згоріли. Богато людий попекло ся при огни, а одна жінка коли побачила, що єї хата горить, впала відразу нежива на землю.

— **Читальня в Мишинї,** повіта коломийского, розвязала ся з браку членів, як о сїм з приказу ц. к. староства доносить бувший голова читальнї Михайло Миронюк Іванів.

— **Загальні збори товариства взаїмних обезпечень „Днїстер"** відбудуть ся дня 8. н. ст. мая с. р. о год. 1 рано, II. поверх. На порядку дневнім є справоздане Дирекциї і Комісиї ревізийної за рік 1901, розділ надвишки за рік 1901, і вибори членів надзираючої Ради, їх заступників, та членів ревізийної комісиї.

Зміни статута ухвалені на загальних зборах минувшого року 9. мая 1901, зістали вже

вого ока, там виросло із землї оттаке цїлюще зїлє.[2])

— Ізіс дуже добра — відозвала ся дївчина напроти неї. — Мама каже, що Ізіс любить також і дїти, коли они чемні.

— Твоя мати правду каже, — сказала на то Неферт. Ізіс сама має своє любе дитятко, маленького Горуса, а кождий чоловік, що умре, а був добрий, то зробить ся дитинкою, а богиня прийме его за свого і притулить до груди та буде его плекати зі своєю сестрою Нефтіс [3]), аж він виросте на великого і буде міг вести борбу за свого батька.

Неферт добачила, що якась жінка стала плакати, коли она то розповідала. Она приступила до неї а спитавши довідала ся, що єї чоловік і єї син померли, тамтой в Сириї, а сей в Єгипті коли вернув домів.

Бідна ти — сказала Неферт. — То старай же ся тепер, щоби бодай другим рани загоїли ся! Я би тобі ще щось розповіла про Ізісу. Она дуже любила свого мужа Озиріса, може й ти так любила свого померлого мужа а я свого Мену, але він став ся жертвою хитрости Сета. Она не могла навіть знайти тїла того, котрого він єї позбавив, а ти преці можеш відвідати свого мужа в гробі! Тогди ходила Ізіс плачучи по краю, а що стало ся з Єгипту, котрий всю свою урожайність дістає від Озиріса! Сьвятий Ніль був висох а по его берегах не зеленїло ся анї одно стебло. Добру богиню взяв невисказаний жаль і она сплакала одну сльозу в русло ріки і зараз стала вода прибувати. Таже ви знаєте, що кожда повінь походить від сльози Ізіси [4]). Так горе вдовиці стало ся благодатию для многих мілїонів поколїнь.

Жінка слухала єї уважно а коли Неферт замовкла, она відозвала ся: Але я мушу ще живити і троє маленьких хробачків мого сина, бо его жінку, що була прачкою, вхопили крокодилї при роботї. А у нас мусить кожде саме про себе дбати. Як би менї княгиня не платила, то куди би менї думати о ранах борців, що мене нїчого не обходять! У мене вже нема сили нагодувати чотири роти.

Неферт аж затремтїла, як вже нераз при своїм новім занятю, а відтак попросила Бент-Анату, щоби побільшила тій женщинї платню.

— Охотно — сказала княгиня. — Як же би я могла відмовити такій помічниці! Ходиж тепер зі мною до кухнї. Я казала запакувати овочі для тата і для братів; до того чей треба і скринки для Мени.

Неферт пішла за своєю другинею і виділа, як саме що вкладали в коробку жовтенькі як золото дахтилї з оази Амона [5]), а в другу темнїйші з Нубії, улюблений овоч короля.

— Пустіть мене, нехай я пакую! — відозвала ся Неферт і приказала служницям, що порали ся коло овочів, повипорожнювати коробки та сама укладала ріжнобарвні дахтилї і уварені в цукрі инші овочі і робила з них хорошенькі фіґури.

Бент-Анат придивляла ся їй, подала їй руку, коли она скінчила, і сказала: Чого твої пальці доторкнуть ся, то аж красше виглядає. Дай менї отсю карточку! Я вложу єї тут до коробки і напишу на ній: То пакувала для короля Рамзеса ревна помічниця его доньки Бент-Анати, жінка Мени.

По полудневім спочинку закликали кудись княгиню, а Неферт лишилась ще на кілька годин сама одна при робітницях.

Коли сонце зайшло, а пильна громадка хотїла іти домів, Неферт єї задержала і сказала: Сонїчна лодка щезає онтам поза горами заходу. Ходїть і помолимо ся спільно за короля і наших милих на війні. Кожде нехай собі згадає на своїх: ви дїточки на своїх батьків, ви матері на своїх синів, а ми жінки на наших чоловіків там далеко на чужинї, та просїм Амона, щоби він їм позволив так певно назад вернути до нас, як верне знову завтра рано то сонце, що тепер розстає ся з нами.

Неферт вклякла а з нею дїти і жінки.

Коли встали, приступила мала дївчинка до жінки Мени, потягнула єї несьміливо за сукню і сказала: Ти вже вчера сказала нам тут вклякнути і певно, що то від того моїй мамі знову полекшало, що я вчера за ню помолила ся.

— Певно, що так — сказала Неферт і погладила дитину по чорній головцї.

Она застала Бент-Анату в альтанї, як она задумана споглядала на тамтой бік, на некрополю, котру щораз більше вкривала темнота. Коли почула за собою тихі кроки другинї, кинулась як би чогось налякала ся.

— Я тобі перешкодила — відозвала ся Неферт і відступила ся.

— Нї, лишись тут — просила Бент-Анат. Дякую Богам, що ти при менї, бо мене так чогось за серце тисне, так страшно тисне.

— Я знаю, о чім ти думала — сказала Неферт з тиха.

— Ну, о чім? — спитала княгиня.

---

[2]) Єгиптияни приписували крови і сльозам богів творчу силу, а лїки і дорогоцїнні пахна природи називали таки просто „оком Горуса". Коли величали бога Ра, то називали его також „Ремі", що значить „плачущий". В гробі короля Сеті І. в Бібан ель Мелюк суть образи представляючі чотири племена людий, а коло них знаходить ся написи, з котрих виходить, що після віри Єгиптиян і люди виросли із сльоз богів, бо там так говорить бог до людий: „Ви, що називаєте ся людьми, єсте сльозою з моїх очий".

[3]) Ізісу уважали за матїр, а Нефтіс за плекательку і виховательку Горуса і так їх з'ображали на памятниках.

[4]) Ся стара віра Єгиптиян задержалась ще до нинї у повірцї Арабів, котрі кажуть, що Ніль прибуває від божої сльози, що в него впаде. Ще й нинї називають ту ніч, коли в Нїлю єсть найнизший стан води і від котрої він зачинає прибувати „ночию сльози", що буває дня 11 місяця Баунех (червня) після єгипетского календаря.

[5]) Нинїшна оаза (урожайне місце серед пустинї) Сівах, де ростуть дахтилеві дерева, котрі ще й нинї родять славні на весь сьвіт дахтилї.

властями затверджені. Після §. 21. нового статута має кождий член право брати участь в загальних Зборах, а до голосованя і вибору управнені: а) ті члени, що належали до Товариства в попереднім році з тревалими обезпеченями вартости що найменше 2000 К, б) повновластники громад, вибрані членами Товариства там, де в однїй громадї обезпеченя тих членів разом представляють вартість найменше 30.000 К. Таких громад єсть 845 і в першій половині цьвітня зарядило товариство вибори відпоручників у всїх тих громадах. Де ще не доконано вибору, то просимо приступити до сего безпроволочно і прислати нам протокол, для висланя леґітимациї вибраному повновластникови.

Справоздане з білянсом з р. 1901 розіслано всім вибраним відпоручникам і до всїх громад управнених до вибору, як також розсилаємо всім членам на жадане. Хто з членів ще бажає, нехай зажадає карткою. Также новий статут вже печатаєсь, і на жадане вишлемо кождому членови.

Просимо всїх членів і відпоручників громад прибути на Збори як найчисленнїйше.

Перед Зборами о год. пів до 8-ої рано відправить ся сьпівана соборна Служба Божа в церкві Успенія Пресьв. Діви Мариї.

Господарство, промисл і торговля.

Оборона від огню або сторожі огневі по селах.

(Дальше.)

Розбиране сикавки, а рівночасно укладане вужевої лінії відбуває ся в той спосіб:

Числа 1 і 2 здоймають з сикавки ссучого вужа. Число 1 прикручує того вужа до ссучого отвору сикавки, а число 2 вкладає ситце до судини з водою. Число 3 здіймає із сикавки дручок до помнованя і прикручує єго до підойми, числа 4 5 здіймають струєві вужі; число 4 здіймає рівночасно руру струєву і прикручує єї до шруби, прикріпленої при тім вужи; рівночасно, число 5 прикручує вужа до струєвого отвору сикавки; число 6 здіймає другий дручок до помпованя і прикручує єго до передної половини підойми.

По тих приготовленях числа 1 і 6 стають при дручку до помпованя з переду сикавки, число 2 пильнує ссучого вужа і ситця, щоби був все і цїлком занурений у воді, числа 3 і 4 стають при дручку до помпованя з заду сикавки, ч. 5 віддавши руру струєву пильнує струєвого вужа.

Як помпувати?

На сиґнал: „Початок роботи!" (два свисти) числа 1. 6. 3. 4. помпують. Помповане розпочинають числа 1. і 6. а відбуває ся оно поволи, не скорше як 50 разів на мінуту. Підчас помпованя треба добре добивати підоймою, щоби толоки сикавки перебігали цїлі рури. На сиґнал: „Занехане роботи" (три свисти) перестає ся помпувати.

Як складати сикавку і вужі?

На сиґнал: „Відворот! — „Збірка!" (чотири свисти) число 1. відкручує ссучого вужа, число 2. виймає з води ссуче ситце, відтак оба укладають того вужа на сикавці, число 3. відкручує дручок і закладає єго на сикавці в призначенім для него місци, то само робить число 6. а числа 4. і 5. звивають вужа струєвого і укладають на сикавці або скрини, відкрутивши від шруби струєву руру, котру також кладуть на своє місце.

Звиване струєвого вужа має ся так відбувати, щоби оба кінцї вужа, звисали поза кружок. То робить ся в той спосіб, що витягненого вужа складає ся насампеþед на половину, а відтак починає ся звивати від місця вігненя до шруб, аж зробить ся кружок. Так звинений кружок дасть ся скоро розвинути а що найважнїйше, що при розвиваню не скручує ся. Кружки звинених вужів вяже ся реміньцем або шнурком і переховує ся.

Як робити водний ланцюх?

До правильного доставлюваня води при помочи ведер, коновок і т. п. судин треба також вправи. Сеї роботи учить ся відділ водний. Воду доставляє ся подаванєм судин з рук до рук. В тій цїли уставляє ся членів сторожі пожарної о два кроки від себе двома рядами один напротив другого від місця де вода аж до місця пожару або до сикавки. Один ряд або ланцух подає з рук до рук судини порожнї, а другим же рядом вертають они вже наповнені водою. При подаваню судин з водою треба уважати, щоби води не розливати.

* * *

Всї тут описані вправи відбувають ся без води доти, доки всї члени сторожі пожарної не переоблять всїх тих вправ і не научать ся обходити ся з потрібними до них приладами. Коли то стане ся і коли скінчить ся подрібна наука о роботі і приписах для кождого відділу, тогди слїдують вправи збірні вже при ужитю води.

(Конець буде).

ТЕЛЕҐРАМИ.

Амстердам 7 мая. Вчера перед полуднем видано такий бюлетин про стан здоровля королевої: Вчера вечером появило ся мале підвисшене теплоти. Ніч провела королева спокійно і по більшій части спала. Стан королевої тепер досить вдоволяючий, однако вимагає великої обачности і печаливости.

Льондон 7 мая. В палатї послів повідомив міністер для кольоній Чемберлен про пороблені мирові предложеня на які правительство годить ся. Після тих предложень часть трансвальскої землї має бути прилучена до Наталю. Простір той обіймає 7000 квадратових анґл. миль, а єго населене переважно Голяндці, виносило 8000 душ.

Петербург 7 мая. „Звод законов" оповіщує оголошене виїмкового стану і доразових судів в пятьох округах полтавскої ґубернії.

Льондон 7 мая. На день 9 мая заповіджено послїдну конференцию між Кіченером а Мільнером для уложеня остаточних условий мира.

Оповіщене

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

— О Пентаурі.

— Я все лиш о нїм та й о нїм думаю — відповіла княгиня — а таки єсть ще й щось иншого, що не дає спокою мому серцю. Я вже не тота, що була. Що думаю, то не повинна думати, що відчуваю, то не повинна відчувати, а таки не можу дати собі ради і менї здає ся, що серце би менї пукло, як би я хотїла того позбути ся. Я поступила собі незвичайно, та навіть так, як не яло ся, а тепер прийде на мене таке, що годї буде видержати, щось такого, що може відведе тебе від мене назад до твоєї матери.

— Я тебе не покину! — відозвала ся Неферт. — Та чогож від тебе хочуть? Хибаж ти вже не Рамзесова донька?

— Я показала ся народови яко проста жінка — відповіла Бент-Анат — а тепер мушу терпіти наслїдки того. Бек ен Хунсу, старший єрей тебаньского Амона, був як-раз у мене і я з ним довго розмавляла. Сей достойник єсть менї неприхильний, я то знаю, а тато наказав менї слухати передовсїм єго ради. Він доказав менї, що я тяжко провинила ся. Будучи нечистою зайшла я до одної із сьвятинь в некрополї, а коли я вже раз зайшла на обійсте парашїта і Аменї мене за то зганив, я таки ще раз то само зробила. Они там все знають, що нам приключило ся підчас торжества! Тепер же повинна би я дати ся очистити або Аменї му з цїлою парадою і в присутности всїх єреїв та вельмож в Сетївім домі, або піти на прощу до смараґдової Гатгори [6]), під котрої покровом добувають із скал дорогі камені та руду, котру відтак чистять перетоплюванєм. Богиня, що відділяє правдиве від неправдивого, так они кажуть, нехай здойме нечистоту з мене як жужель з металю. День дороги і трохи більше від тих копалень впливає із сьвятої гори божої, Синаї [7]), як то єї Менту [8]), повний потік [9]), а коло него стоїть сьвятиня тої богинї, в котрій єреї дозваляють очистити ся. Дорога туди далека і треба їхати через пустиню та через море, але Бек ен Хунсу радить, щоби я таки поїхала. Аменї, каже він, єсть менї неприхильний, бо я нарушую постанови, котрі у него мають більшу вагу як всї инші. Він каже, що я мушу піддати ся подвійній строгости, бо нарід дивить ся передовсїм на тих, що стоять найвисше, а коли би я безкарно зневажала постанови, то серед людий знайшли би ся такі, що робили би так само. Він ділає в імени богів, а ті мірять серця людий однаковою мірою. Локоть належить до богинї правди [10]). Я то чую в собі, що то все має велику вагу, а таки не легко піддаю ся словам єрея, бо я донька Рамзеса!

(Дальше буде.)

[6]) Гатгор мафкату або „смараґдова Гатгор" була то богиня, котрій найбільшу честь віддавали на синаїскім півострові. Після нїмецкого ученого Лепсіюса, не єсть „мафкат" анї мідь, анї туркус, лиш якийсь зелений камінь. Коли мафкат називано „правдивим", то се означало дорогий камінь смараґд; звичайно же або маляхіт або зелене скло, які знаходять ся в гробницях. З того каменя єсть зроблена прекрасна фіґурка, представляюча божка Пта, яка зберігає ся в японьскій палатї в Дрезднї.

[7]) Після Еберса, гора Синаї в письмі, не єсть то тота гора, на котрій тепер жиють черцї, але гора Сербаль.

[8]) Гірняки на синаїскім півострові.

[9]) В нинїшній оазї Феріян; „повний" длятого, що не висихає.

[10]) Імя богинї правди „Мва" виписувало ся гієроґліфом, що представляв міру — локоть. Із стародавних сьвятих мір ліктевих збергло ся кілька аж до наших часів.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

І Н С Е Р А Т И.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).